

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỒ ĐỘ
Tòa Thánh Tây Ninh

BẢN TIN THẾ ĐẠO

Thông tin - Phổ truyền giáo lý Đạo Cao Đài

Bản Tin Thế Đạo

Số 121 ngày 30-12 -2018

TIN BUỒN:

Bản Tin Thế Đạo chúng tôi vừa nhận được tin Hiền Huynh Hiền Tài Võ Thanh Tông vừa quy vị vào lúc 2.45 AM ngày 29-12-2018 (ngày giờ VN) (nhằm ngày 23-11 năm Mậu Tuất) tại Tây Ninh, **hưởng thọ 80 tuổi.**

Sau đây là chương trình hành Lễ:

Ngày 23 tháng 11 Mậu Tuất (DL 29-12-2018)

- 12 Giờ 00: *- Thượng sớ tân cố
- 14 Giờ 00 *- Tẩn Liệm
- 15 Giờ 00 *- Thành phục phát tang
- *- cúng Tịch

Ngày 24 tháng 11 Mậu Tuất (DL 30-12-2018)

- 8 Giờ 00 *- Cúng Triều
- 14 Giờ 00 *- Đăng Điện, Cầu Siêu
- 20 Giờ 00 *- Hòa Đờn - Nhạc Tang

Ngày 25 tháng 11 Mậu Tuất (DL 31-12-2018)

- 7 Giờ 00 *- Cúng Cáo Từ Tổ Phụ
Cầu siêu và phát hành có Hành Pháp Đoạn Căn
- 8 Giờ 00 *- Động Quan di an táng tại Hỏa Táng Sơn Trang Tiên Cảnh

Bản Tin Thế Đạo xin chia buồn cùng gia đình HT Võ Thanh Tông và gia đình HT Lê Thành Hưng cùng tang gia hiếu quyến.

Xin Ôn Trên ban hồng ân cho hương linh Cố HT Võ Thanh Tông sớm về cõi Thiêng Liêng Hằng Sống.

Bản Tin Thế Đạo

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ
(CỨU THẬP TỬ NIÊN)
TÒA THÀNH TÂY NINH

GIA ĐÌNH CHÚNG TÔI VÔ CÙNG THƯƠNG TIẾT BẢO TIN:
CỔ HIẾN TÀI . VŨ THANH TÙNG

SINH NĂM: 1959

SẢ DUY VỊ VÀO LÚC 02^h45 NHÂM NGÀY 25^h11 NĂM MẬU TUẤT

DƯƠNG LỊCH: 29.12.2018

HƯỚNG TRUNG THỌ . 80 TUỔI

CHƯƠNG TRÌNH HÀNH LỄ

- NGÀY 23 THÁNG 11 NĂM MẬU TUẤT (DL: 29.12.2018)
 - 08 GIỜ 00 THƯỢNG SỞ TÂN CỐ
 - 14 GIỜ 00 TẤN LIỆM
 - 15 GIỜ 00 THÀNH PHỤC PHÁT TANG
 - ... GIỜ ... CÙNG TỊCH
- NGÀY 24 THÁNG 11 NĂM MẬU TUẤT (DL: 30.12.2018)
 - 06 GIỜ 00 CÙNG TRIỀU
 - 08 GIỜ 00 ĐĂNG ĐIỆN, CẦU SIÊU
 - 20 GIỜ 00 HÒA ĐÓN (NHẠC TANG)
- NGÀY 25 THÁNG 11 NĂM MẬU TUẤT (DL: 31.12.2018)
 - 07 GIỜ 00 CÙNG CAO TỬ TỔ PHỤ
 - CẦU SIÊU VÀ PHÁT HÀNH LỘ HẸN PHÁT ĐÓN CÂN
 - 08 GIỜ 00 ĐỘNG QUAN DI AN TANG

TẠI: HÒA TANG SƠN TRẠNG TIỀN CẢNH

TANG GIA KÍNH BẢO

PHÂN ƯU

Ban Thế Đạo Hải Ngoại chúng tôi vô cùng thương tiếc nhận được tin buồn:

Hiền Tài

Võ Thanh Tông

Cựu Chánh Sở Học Chánh Tỉnh Tây Ninh

Cựu Giáo sư Trường Trung học Công Lập Tây Ninh

Đã qui vị vào lúc 2 Giờ 45 ngày 29-12- 2018 (ngày giờ VN) (nhằm ngày 23 tháng 11 năm Mậu Tuất) tại Tây Ninh - Việt Nam.

Hưởng thọ 80 tuổi.

Chúng tôi xin thành thật chia buồn cùng gia đình Hiền Tài Võ Thanh Tông, gia đình Hiền Tài Lê Thành Hưng và tang gia hiếu quyến.

Chúng tôi cầu nguyện Đức Chí Tôn, Đức Phật Mẫu và các Đấng Thiêng Liêng ban hồng ân cho hương linh Cố Hiền Tài Võ Thanh Tông sớm về cõi Thiêng Liêng Hằng Sống.

Thành kính Phân Ưu

San Jose, ngày 30-12-2018

***- Ban Thế Đạo Hải Ngoại & Tập San Thế Đạo**

(Tài Liệu để THAM KHẢO)

“Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, Tín” ảnh hưởng đến thân thể người thế nào?

Khoa học cổ đại của phương Đông là trực tiếp nhắm thẳng vào thân thể người, sinh mệnh và vũ trụ mà nghiên cứu, khác hẳn với khoa học đến từ phương Tây ngày nay.

“Nhân, nghĩa, lễ, trí, tín” ảnh hưởng trực tiếp đến tính mệnh con người thế nào?

“Nhân, nghĩa, lễ, trí, tín” được Khổng Tử đưa ra trong tư tưởng trung dung đều là có quan hệ mật thiết với cơ thể con người chúng ta.

Nhân (nhân từ, nhân ái): thuộc Mộc, đối ứng với lá gan

Nghĩa (chính nghĩa): thuộc Kim, đối ứng với phổi

Lễ (lễ phép, lễ độ): thuộc Hỏa, đối ứng với tim và máu

Trí (trí tuệ, kiến thức): thuộc Thủy, đối ứng với thận

Tín (tin tưởng, xác thực): thuộc Thổ, đối ứng tỳ (lá lách) và vị (dạ dày).

Trung y cho rằng: Con người có thể sống trên đời chính là dựa vào: “Tiên thiên chi bản” – thận (hay cũng nói thận là cái gốc của sự sống) và “Hậu thiên chi bản” – tỳ vị. Nói thận là “tiên thiên chi bản” là không cách nào có thể dùng thuốc để bổ cứu mà chỉ có thể dùng tiết chế sắc dục, thủ đức tu thân để bảo dưỡng. Cho nên, thận là phải dưỡng chứ không phải cần tu bổ. Con người hiện đại tham lam dục vọng, sống buông thả phóng dăng, dùng thuốc để tu bổ thận là “bỏ gốc lấy ngọn,” “càng tu bổ càng giảm đi.” Tỳ vị là “hậu thiên chi bản”, tất cả dinh dưỡng cần thiết của toàn thân thể đều là do tỳ vị vận hóa lương thực đến nuôi dưỡng.

Vì vậy, nếu ở phương diện dục vọng mà con người không tiết chế, háo sắc thì sẽ làm tổn thương đến “tiên thiên chi bản” – thận. Khi thận (thuộc Thủy) đã thiếu thốn nước thì gan (thuộc Mộc) sẽ chết

khô và tất cả tạng phủ trong cơ thể người sẽ suy kiệt.

Nếu như con người không có “Tín Nghĩa” thì “hậu thiên chi bản” là tỳ vị tất sẽ bị tổn thương trầm trọng. Nếu như “tiên thiên chi bản” và “hậu thiên chi bản” đều mất đi thì tính mạng của người này cũng không thể tồn tại lâu được.

Con người nếu không Tín thì sẽ không Nghĩa, nói chi đến lòng biết ơn? Khi ấy, họ sẽ đề phòng lẫn nhau mà sống dẫn đến việc coi nhau như kẻ địch, quan hệ giữa người với người sẽ trở nên căng thẳng. Cho nên nói: “Tín là nhịp cầu nối giữa con người với con người, là nền tảng, cơ sở để con người sống chân thành với nhau.”

Từ lý luận về thân thể người bên trên suy rộng ra hoàn cảnh xung quanh hay lớn hơn là hoàn cảnh đất nước. Một quốc gia nếu như dâm loạn khắp nơi, loạn luân, không tín nghĩa, không đạo đức thì thiên tai không ngừng, trăm dân lầm than mà khiến quốc gia tất sẽ suy vong!

Vì vậy, đề cao các giá trị “nhân, nghĩa, lễ, trí, tín” là một cách trực tiếp bảo vệ cho sinh mạng của mỗi người, mỗi quốc gia!

Mai Trà biên dịch từ NTDTV

**Mỗi thử thách trong đời
đều là lời chúc phúc âm thầm của Trời cao**

Con bướm phải thông qua quá trình gắng gượng từ trong tổ kén chật hẹp đó chui ra, mới có thể trở thành một chú bướm xinh đẹp được. Con người cũng vậy...

Một buổi sáng sớm đầu mùa hè, có chàng trai tình cờ nhìn thấy một cái kén treo lủng lẳng trên nhánh cây đang mở ra một khe hở nhỏ, có một con bướm đang gắng sức chui ra cái lỗ nhỏ đó. Chàng trai chưa thấy cảnh này bao giờ, rất lấy làm hiếu kỳ, bèn lặng lẽ ngồi trước cái kén, muốn

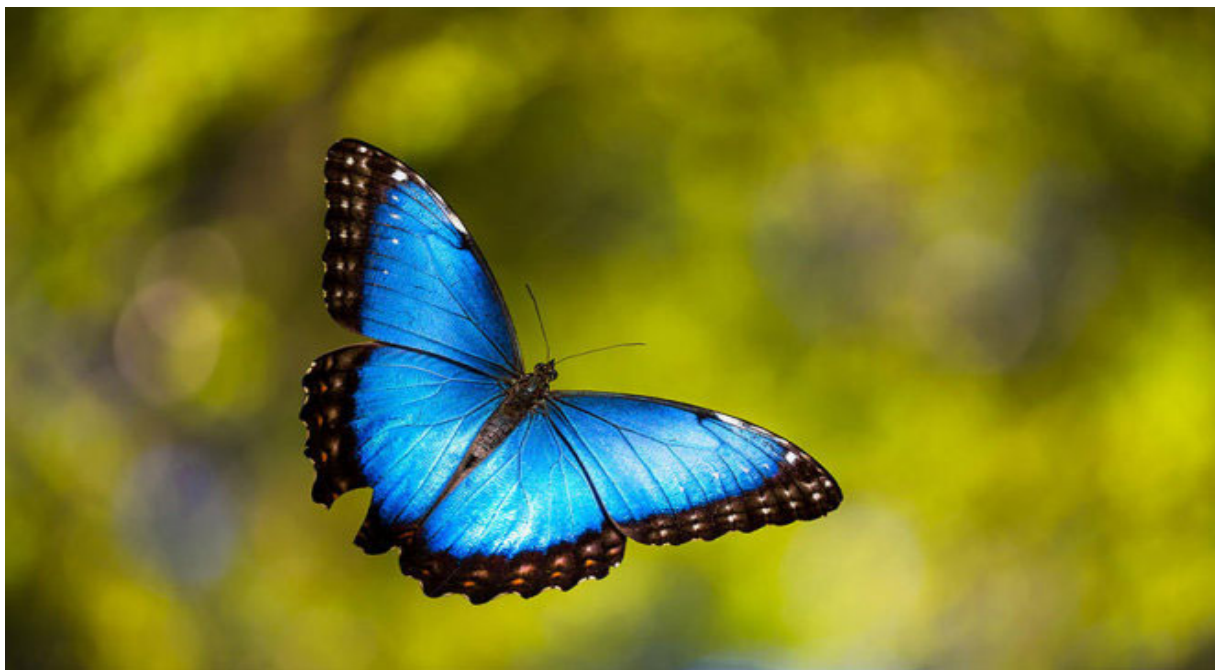
quan sát quá trình con bướm chui ra khỏi tổ kén thế nào. Tuy vậy, đợi nửa ngày trời, con bướm dường như không cách nào chui ra khỏi cái lỗ nhỏ xíu ấy, nó dường như đã cố gắng hết sức rồi, không còn có thể tiếp tục thêm nữa.

Chàng trai lấy làm sốt ruột nghĩ rằng, có thể là do cái lỗ quá nhỏ, khiến con bướm không dễ dàng chui ra được. Anh quyết định giúp con bướm ấy một tay, thế là liền dùng tay xé toạc phần đầu tổ kén ra. Quả nhiên, con bướm dễ dàng chui ra được, nhưng điều kỳ lạ là, con bướm đó lại có thân thể sưng phù, hơn nữa đôi cánh vừa nhỏ vừa co quắp lại.

Người này tiếp tục chú tâm quan sát, bởi cậu dự đoán chẳng mấy chốc, con bướm sẽ xòe rộng đôi cánh, có thể chèo chống được thân thể của nó, và rồi có thể giương cánh bay cao. Tuy vậy, chuyện gì cũng không xảy ra. Trên thực tế, con bướm này cả một đời chỉ có thể kéo lê cái thân thể sưng phù kia và đôi cánh co quắp đó bò đi bò lại, chứ không thể bay lên được nữa.

Chàng trai này không hiểu được rằng, con bướm nguyên phải thông qua quá trình chui qua cái lỗ nhỏ đó, từ trong tổ kén chật hẹp đó chui ra, mới có thể trở thành một chú bướm xinh đẹp được.

Đây là công trình kỳ diệu do Đấng Tạo Hóa sáng tạo nên. Khi con bướm vùng vẫy thoát ra, chất lỏng trong cơ thể nó bởi dùng sức, sức mạnh từ các nơi trong cơ thể, đều dồn chảy về phía đôi cánh, gia cường sức mạnh cho đôi cánh, chuẩn bị sẵn một khi nó phá vỡ tổ kén chui ra, thì có thể lập tức cất cánh bay lượn.

Để có một đôi cánh lộng lẫy chú bướm phải tự mình phá vỡ tổ kén. (Ảnh: [pinterest.com](https://www.pinterest.com))

Không trải qua ngày đông lạnh thấu xương, sao có thể thấy được hoa mai nở rộ tỏa hương thơm ngào ngạt.

Cảm ơn những vui buồn sâu khổ mà bản thân ta đã từng trải qua, đã cho ta nếm trải được biết bao mùi vị chua ngọt, đắng cay, mặn nhạt của cuộc sống.

Cảm ơn nỗi niềm bi hoan ly hợp bản thân đã từng trải qua, để chúng ta biết cách trân quý mỗi một bông hoa nở hoa tàn, trắng tròn trắng khuyết trong sinh mệnh.

Cảm ơn ồn ào phức tạp của cõi hồng trần khiến chúng ta hiểu được tĩnh lặng thật sự là ở nơi sâu thẳm trong tâm.

Cảm ơn mọi trắc trở chông gai của thế tục đã bồi dưỡng cho chúng ta có được một tinh thần mạnh mẽ không ngừng vươn lên.

Mỗi một khó khăn và chướng ngại, trên thực tế đều là lời chúc phúc âm thầm, đều là sự an bài tốt nhất của thiên thượng.

Mỗi một khó khăn và chướng ngại, trên thực tế đều là lời chúc phúc âm thầm, đều là sự an bài tốt nhất của thiên thượng.

Mọi chuyện phát sinh đều có nguyên nhân của nó, và đều là sự an bài tốt nhất. Trên đời này không có điều ngoài ý muốn, không có chuyện gì xảy ra là ngẫu nhiên cả! Bất kể bạn gặp được ai, đó đều là gặp đúng người. Bất kể xảy ra chuyện gì, đó đều là sự tình duy nhất sẽ phát sinh.

Dù cho sự tình bắt đầu vào thời khắc nào, đó đều là thời khắc thích hợp nhất. Mỗi một sự tình phát sinh đều là chỗ có ích lớn nhất với bạn, mỗi một tình huống đều là cơ hội để ta trưởng thành, mỗi một sự việc diễn ra đều đang cấp cơ hội cho ta đề cao, khiến ta trở nên mạnh mẽ hơn, cơ trí hơn và giàu lòng yêu thương hơn.

Bạn hãy tin tưởng rằng: Vũ trụ lấy phương thức hoàn mỹ nhất mà vận hành, từ chỗ không hoàn mỹ đến hoàn mỹ, và từ chỗ hoàn mỹ cho đến hoàn mỹ hơn. Cũng giống như bùn lầy với hoa sen, đó không phải là nguyên rửa, mà là chúc phúc; cũng như tổ kén với con bướm, đó không phải là lực cản, mà là sự ban ân. Mỗi một khó khăn và chướng ngại, trên thực tế đều là lời chúc phúc âm thầm, đều là sự an bài tốt nhất của thiên thượng.

Có người nói, Đấng Tạo Hóa thật quá tàn khốc, cứ nhất quyết để cho Beethoven tai điếc, để cho John Milton mù loà. Còn tôi thì lại nghĩ khác: Nói không chừng đây chính là vì Đấng Tạo Hóa có chủ ý an bài như vậy. Ngại sợ hai thiên tài tuyệt thế này bị thanh sắc của thế gian mê hoặc, mất đi sự bình hòa và tĩnh lặng trong tâm, sẽ không viết ra được những ca khúc và thi phẩm của họ, nên mới để cho nhạc sĩ Beethoven tai điếc, nhà thơ John Milton mất mù. Đây chỉ là vì để tâm linh của họ càng có thể ném trải mùi vị ngọt ngào tốt đẹp của tâm thái tĩnh lặng, sáng tác nên những tác phẩm để đời.

Hết thấy sự tình phát sinh đều là an bài tốt nhất

Chúng ta đều nói trong đời người xảy ra rất nhiều sự kiện ngẫu nhiên, bất ngờ ngoài ý muốn. Kỳ thật, bên trong định nghĩa của “thực tướng” (từ ngữ Phật giáo chỉ bản chất và sự thật của hiện tượng) vốn không có cái gọi là những chuyện ngoài ý muốn, bởi hết thấy sự tình mà bạn trải qua trong một đời đều là lựa chọn của bản thân, là một kế hoạch tiến bước, mục đích chính là để bạn thông qua những sự tình ấy mà có được thăng hoa của linh hồn. Vậy nên, những người, những sự tình, những sự việc mà bạn gặp trong một đời đều là có nguyên nhân phát sinh, là có tác dụng của

nó. Nếu bạn hiểu được một điểm này, bạn sẽ có cơ hội dựa vào chuyển biến tâm thái mà siêu việt ảnh hưởng tiêu cực của những sự tình ấy, trí tuệ của bạn chính là từ đây mà được nâng cao.

Mỗi an bài của Đấng Tạo Hóa đều là có lý do – Tranh vẽ Ludwig van Beethoven
(Ảnh: annahar.com)

Vậy nên, tất cả sự tình phát sinh, dù bạn cho rằng là tốt hay xấu, kỳ thực chúng đều là một loại trải nghiệm vì tốt cho bạn mà an bài. Vậy nên, cần phải có trách nhiệm với hết thảy những gì bạn gặp phải, quan trọng là bạn học được gì từ chúng, bạn có thể thông qua những trải nghiệm đó mà siêu việt điều gì? Thay đổi của bạn phải chẳng càng có thể phản ánh khát vọng trong tâm bạn một cách chân thật? Nếu là như vậy, bạn cần phải cảm kích những trải nghiệm thoát nhìn vào là không tốt với bạn, trên bề mặt khiến bạn trở thành người bị hại đó, bởi những trải nghiệm này vô cùng quan trọng, để cho tâm hồn bạn tiến thêm một bước thăng hoa, là nhiệm vụ cơ bản nhất bạn muốn đạt

được khi chuyển sinh đến thế gian này.

Lần sau, nếu có những sự tình “ngẫu nhiên và bất ngờ” phát sinh, xin hãy nói với bản thân: Vì sao mình lại muốn những sự tình này phát sinh? Mình cần phải học được gì từ trong đó? Mình sẽ tiếp nhận những sự tình này dễ dàng hơn, mình sẽ càng tự nguyện chịu nhận trách nhiệm với sự tình này.

Tất cả sự tình phát sinh, dù bạn cho rằng là tốt hay xấu, kỳ thực chúng đều là một loại trải nghiệm vì tốt cho bạn mà an bài. (Ảnh: [pinterest.com](https://www.pinterest.com))

Mọi sự tình phát sinh đều là để dẫn dắt bạn hướng đến điều tốt đẹp nhất

Mỗi một hoàn cảnh đều là cơ hội trưởng thành; mỗi một sự tình phát sinh đều có thể khiến bạn cứng cáp, cơ trí và tràn đầy yêu thương hơn. Hết thấy sự tình phát sinh đều dẫn dắt bạn hướng đến thiện lương. Có những hoàn cảnh ban cho bạn cơ hội tốt để buông bỏ chấp trước hoặc loại bỏ những cảm xúc không cần thiết, hiểu một cách sâu sắc rằng đó là an toàn vô cùng và bạn được yêu thương.

Lúc này hãy tự nói với bản thân: “Vũ trụ là hoàn mỹ, mỗi một sự việc mà bản thân mình làm và hoàn cảnh mà mình gặp phải đều là hoàn mỹ”. Khi trí huệ của bạn đã trưởng thành rồi, bạn sẽ hiểu rõ được đạo lý một cách sâu sắc, và nhìn ra chỗ hoàn mỹ của hết thấy sự vật. Bạn có thể đứng ở tầm nhìn sáng tỏ hơn của hôm nay mà nhìn lại quá khứ, sau đó hiểu ra những sự việc trước đây bạn nhìn nhận là tiêu cực thì nay chúng đã mang đến cho bạn sự trưởng thành cùng những cơ hội mới.

Dù bạn không thể liễu giải được nguyên nhân, cũng nên tin tưởng những gì người khác làm cho bạn đều là giúp bạn tu luyện thiện căn của mình. Nếu như điều mà bạn kỳ vọng không phát sinh, hãy hiểu rằng có việc tốt hơn sẽ đến.

Yêu cầu sự tình hoàn toàn dựa theo mô thức trong tâm trí tưởng tượng mà tiến hành, thế thì sẽ rất tiêu hao năng lượng. Buông bỏ gánh nặng trong việc quy hoạch từng chi tiết nhỏ. Bạn không cần phải lúc nào cũng bám sát mỗi một sự việc. Chỉ cần chú ý chỉ dẫn trong tâm, thuận theo hoàn cảnh, như vậy sự việc sẽ tốt hơn tưởng tượng của ta rất nhiều.

Bạn có thể vì cho đi mà có được nhiều điều tốt đẹp hơn. Sự phó xuất rộng rãi của bạn sẽ gia tăng hồi báo cho bạn. Không kể là ở đâu, hãy trao tặng người khác nụ cười, tình yêu và khẳng định, cho đi những thứ bạn mong muốn có được, rộng rãi cho đi mà không cần hồi báo. Nếu bạn mong có được nhiều tình cảm chân thành hơn, thì hãy trao tặng tình cảm chân thành trước đã! Nếu bạn mong muốn có được sự tôn trọng và ủng hộ nhiều hơn, thì trước tiên hãy cho đi, cuối cùng bạn sẽ nhận thấy những tình cảm tốt đẹp bạn cho đi ấy đều đổ dồn về phía bạn gấp bội lần.

Không kể là ở đâu, hãy trao tặng người khác nụ cười, tình yêu... (Ảnh: tiin.vn)

Cho phép người khác làm chính bản thân họ. Như vậy, sẽ tăng cường năng lực tiếp nhận diện mạo vốn có của bản thân và thiện đãi bản thân mình. Khi bạn tiếp nhận bản thân, yêu thương chính mình,

trường năng lượng xung quanh bạn sẽ tốt đẹp hơn và hấp dẫn sự vật tốt hơn. Tiếp nhận sự việc bạn không thể thay đổi được, và nhìn ra ý nghĩa chính diện từ bên trong.

Ví dụ, bạn chờ đợi bầu trời quang đãng để có được kỳ nghỉ lý tưởng, kết quả hôm ấy trời lại mưa to! Tìm ra được món quà của hoàn cảnh mới, đừng nên oán trách vận rủi của mình, tận hưởng cảnh đẹp của ngày mưa và cảm kích mọi điều nó mang đến khi đã thay đổi hành trình của bạn.

Bởi vì, mọi chuyện chỉ nằm ở phương thức chúng ta nhìn nhận nó. Nếu bạn có thể kéo dài thời gian ra xem thử, nếu bạn có thể nâng cao tầm nhìn của bản thân, sẽ thấy không có bất cứ cảnh ngộ mà bản thân gặp phải nào là không tốt, mà tất cả đều là hảo sự. Khiếm khuyết cũng vậy, tai nạn cũng vậy, nghèo khó cũng vậy, phá sản cũng vậy, từ một góc độ khác mà nhìn: Tất cả đều là sự an bài tốt nhất.

Theo Đại Kỳ Nguyên tiếng Trung Thuận An biên dịch

Tô Đông Pha: Lương thiện là đường lui tốt nhất của kiếp nhân sinh

Người xưa có câu: “Lộ dao tri mã lực, Nhật cửu kiến nhân tâm”, nghĩa là “Đường xa biết sức ngựa, ngày dài tỏ lòng người”. Một người lương thiện cũng vậy, họ sẽ không bị thời gian làm cho mai một.

Âm mưu của kẻ tiểu nhân hãm hại Tô Đông Pha trong “Thi án Ô Đài” và điều bất ngờ...

Lần đầu làm quan, Tô Đông Pha đảm nhiệm chức thông phán tại phủ Phụng Tường. Khi đó tại phủ Phụng Tường có vị thái thú là Trần Hy Lượng mới nhận chức và quan hệ của ông với Tô Đông Pha không tốt lắm.

Trần Thái Thú xuất thân là người học võ, nhưng làm một vị quan rất mực công bằng, chính trực, rất có tiếng tăm. Nhưng với ông, Tô Đông Pha lại chỉ là một thư sinh vô dụng xuất thân bần hàn, tuổi thiếu niên có chút đặc ý và bông bột.

Do vậy mỗi khi Tô Đông Pha viếng thăm ông đều không cho tiếp kiến. Đôi khi Thái Thú còn để ông đợi ngoài cửa rất lâu, lâu tới mức đủ để một người có thể ngủ trưa một giấc ngon lành.

Mãi cho tới một năm hỏa hoạn giáng xuống Thiểm Tây, rất nhiều rau màu đều thất thu, lê dân rơi vào nạn đói. Một lần nọ, khi Tô Đông Pha và Trần Thái Thú đi tuần ngoài thành, nhìn thấy một vài thi thể của các em nhỏ chết đói nằm ven đường, Tô Đông Pha bật khóc như mưa. Ông vừa khóc rờn vừa mang thi thể đi mai táng. Sau đó Tô Đông Pha còn tích cực tổ chức quyên góp từ thiện, xây dựng một trại nuôi dưỡng cô nhi và cứu được 30, 40 cô nhi bị đói khát mang về nuôi dưỡng trong nhà mình.

Những nghĩa cử này Trần Thái Thú đều để mắt tới. Dầu vì thể diện, ngoài miệng ông không muốn nói ra, nhưng cách nhìn của ông về Tô Đông Pha đã thay đổi rất lớn.

Sau này Tô Đông Pha gặp phải “thi án Ô Đài” (Tô Đông Pha dùng thơ để ngầm giễu cợt triều đình) và sắp bị lưu đày tới Hoàng Châu xa xôi. Trần Tháo, con trai của Trần Thái Thú đang sống ẩn cư ở đây.

Có kẻ tiểu nhân trong triều cho rằng năm xưa Tô Đông Pha có thù oán với phụ thân của Trần Tháo, bèn giáng chức ông đày đến Hàng Châu, để Trần Tháo dễ bề đối phó với Tô Đông Pha, nhân cơ hội này mà mượn dao giết người.

Nhưng Trần Tháo lại nghe không ít những lời tốt đẹp về Tô Đông Pha từ chính miệng cha mình, nên ngược lại ông lại trở thành bạn tốt và giúp đỡ Tô Đông Pha trong suốt thời gian Tô Đông Pha bị đày đến Hàng Châu.

Người xưa có câu: “Lộ dao tri mã lực, Nhật cửu kiến nhân tâm”, nghĩa là “Đường xa biết sức ngựa, ngày dài tỏ lòng người”. Một người lương thiện cũng vậy, họ sẽ không bị thời gian làm cho mai một.

Đối với Tô Đông Pha mà nói, rất nhiều nghĩa cử thiện tâm của ông năm đó, đến gần 20 năm sau, không chỉ giúp ông thoát khỏi được tai họa âm mưu từ trước, mà còn giúp ông có được một tình bạn chân thành.

Mọi việc mà con người làm, dường như đều là một mũi tên bay ngược trở lại rất lâu... rất lâu trong không gian.

Bạn quăng đi gai góc thì cuối cùng người bị gai đâm lại là chính mình. Bạn quăng đi hoa thơm, thì cuối cùng hương thơm lại thấm đầy tay áo.

Những gì bạn làm cho người khác bây giờ chính là đang làm cho bản thân mình. Kết được là trái thiện hay trái ác thì người nhận được cuối cùng không phải một ai khác, mà là chính bản thân bạn.

Chặng đường đời đầy sóng gió nhưng vô cùng ấm áp tình người của Tô Đông Pha

Ở Từ Châu, Tô Đông Pha từng sớm tối không nghỉ, trằm mình trong bùn lầy, vật lộn với con lũ suốt 45 ngày để cứu bách tính.

Ở Hàng Châu, ông xây dựng Tô Đê, tu sửa đường dẫn nước, giải quyết được nỗi lo nước lũ hàng nghìn năm của thành Tô Châu.

Ở Mật Châu, ông diệt nạn châu chấu, cứu chúng dân khỏi nạn đói.

Một đứa con bất hiếu âm thầm bán nhà của mẫu thân mình cho Tô Đông Pha. Sau khi biết chuyện, Tô Đông Pha không quản hoàn cảnh khó khăn của bản thân lúc đó, ông đã trả lại ngôi nhà cho bà lão mà không lấy lại một đồng.

Những nghĩa cử thiện tâm của Tô Đông Pha đã giúp ông thoát khỏi tai họa, được người đời quý mến và bội phục. (Ảnh: onesiteworld.com)

Ngô Vị Đạo, một thư sinh nghèo bị bắt vì đã mạo danh Tô Đông Pha để vận chuyển lậu tơ lụa tới Hàng Châu. Khi Tô Đông Pha biết được rằng cậu ta chỉ vì quá nghèo nên muốn tiết kiệm một chút lộ phí để kịp đi thi, bèn đổi cho Ngô Vị Đạo hai lạng bạc theo đúng giá tơ lụa lúc đó.

Tô Đông Pha đã làm rất nhiều việc đại thiện lay động trời đất. Trong cuộc sống nơi đâu ông cũng

thực hành những việc thiện nhỏ. Cả một đời trắc trở, đầy gió sương, nhưng ông vẫn luôn luôn trải ân trạch thiên hạ bằng tấm lòng lương thiện của mình.

Đi đến nơi đâu cũng không quản ngại làm việc thiện, không những tránh được tai họa âm mưu, Tô Đông Pha còn có được những tình bạn chân thành. (Ảnh: onesiteworld.com)

Xưa có câu: “Ở hiền thì gặp lành”. Vậy nên Tô Đông Pha luôn nhận được sự ưu ái từ các vị hoàng hậu đương thời.

Sau khi xảy ra “Thi án Ô Đài”, chính hoàng hậu Nhân Tông đã cứu mạng ông. Sau này ông được hoàng hậu Anh Tông đề bạt. Trong những năm cuối đời, nếu không phải hoàng hậu Thần Tông chấp chính thì ông sớm đã phải bỏ mạng nơi đất khách xa xôi.

Mã Mộng Đắc, một người bạn của ông, dẫn đi tới đâu cũng sát cánh bên ông. Ông Mã vô cùng tín nhiệm và sùng bái ông, dẫn phải cùng ông chịu khổ, sống những ngày tháng nghèo khổ ông Mã cũng cam lòng.

Khi Tô Đông Pha lo lắng vì gặp nạn đói ở phương Nam xa xôi, vẫn thường có người hàng xóm làm nông bình thường mang đến cho ông một gáo nước, một hũ đồ ăn, hoặc vị Thái Thú tại địa phương cũng mang đến cho ông một hũ rượu, một đĩa thịt.

Thậm chí có vị quan viên vì để tiếp tế cho Tô Đông Pha, hay đến quá gần ông mà bị cách chức cũng không hối tiếc.

Ở Đản Châu, khi Tô Đông Pha rơi vào cảnh không nhà không cửa, thì cậu thư sinh nghèo tại địa phương lại tự phát tổ chức mọi người dựng giúp ông một cái “am trà cau” làm nơi dung thân.

Khi ông bị áp giải đến Bắc Quy, mỗi một thành ông đặt chân tới, dân chúng hàng vạn người đều

đồ ra đường. Mọi người đều đợi ở cổng thành để chào đón con người lương thiện này, họ tung hoa chúc mừng như mưa khắp nơi.

Tô Đông Pha vẫn luôn được người khác yêu mến và bảo vệ. Bởi đối với ai, ông cũng đều dành sự yêu mến sâu sắc, đồng cảm và công hiến như vậy.

Ông từng nói: “Ta trên có thể bầu bạn cùng Ngọc Hoàng Đại Đế, dưới có thể bầu bạn cùng những đứa trẻ ăn mày ở viện Ty Điền. Nhìn thiên hạ trước mắt không ai không phải là người tốt”.

Do sự hồi đáp của thiện tâm mang lại, Tô Đông Pha đã sống yên lòng, an vui trong những chuỗi ngày gian nan nhất của cuộc đời mình.

Khi bạn gặp phải kiếp nạn, sự lương thiện của bạn sẽ giúp bạn trải qua chặng đường gian khổ nhất. (Ảnh: wikipedia.org)

Những gì bạn làm cho người khác, đều là những gì bạn làm cho mình. Khi cứu vớt người khác, bạn cũng sẽ được người khác cứu vớt.

Nếu bạn muốn được người khác yêu thương thì trước tiên hãy yêu người khác. Nếu bạn muốn được quan tâm, trước tiên phải quan tâm người khác. Nếu bạn muốn hạnh phúc, trước tiên hãy đem đến niềm vui cho người khác.

Khi bạn gặp phải kiếp nạn, sự lương thiện của bạn sẽ giúp bạn trải qua chặng đường gian khổ nhất.

Đời cha ăn mặn đời con khát nước, đời cha tích đức đời con hưởng phước

Những năm Càn Long, Tàn Đại Sỹ hậu nhân của Tàn Cối, khi đối diện với bức tượng tiền nhân của mình đã quỳ cả nghìn năm trước tượng Nhạc Phi, ông phải cảm khái thốt lên: “Người sau thời Tống đều nhục vì mang danh Cối, tới trước mộ ta phải xấu hổ vì họ Tàn”.

Còn Phạm Tông Văn, nhờ một câu của tiên tổ là Phạm Trọng Yêm: “Lo trước nỗi lo của thiên hạ, vui sau niềm vui của thiên hạ” mà được Chu Nguyên Chương cấp cho 5 lần cơ hội được miễn tội chết.

Cuộc đời một con người, đa số những lựa chọn cũng đều trở thành chôn lụi của mình về sau. Trong rất nhiều sự lựa chọn, lương thiện vẫn luôn là điều chắc chắn nhất đảm bảo bạn có được một tương lai tốt đẹp.

Bởi lẽ con người dễ đánh mất sự lương thiện, sẽ chẳng bao giờ còn chôn quay đầu.

Cho nên, khi đối diện với vô số ngã rẽ trong cuộc đời, nếu cảm thấy thật khó lựa chọn, xin hãy chọn đường thiện trước. Khi còn bối rối không biết mình nên trở thành một người như thế nào, xin hãy làm một người lương thiện. Bởi lẽ lương thiện là con đường cuối cùng tốt nhất trong kiếp nhân sinh.

Theo Onesiteworld
Nhã Văn biên dịch

ĐỌC - CỔ ĐỘNG - YÊM TRỢ
TẬP SÀN THẾ ĐẠO - BẢN TIN THẾ ĐẠO
Web: www.banthedao.net
Email: banthedao@comcast.net

Tin tức, Bài vở đóng góp
xin vui lòng gửi về:
Email: banthedao@comcast.net

TÔN CHỈ ĐẠO CAO ĐÀI **(Soạn giả: HT. Nguyễn Trung Đạo)**

* * * * *

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, thường gọi là Đạo Cao Đài, là một nền Tân Tôn Giáo đã được Đức NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ dùng huyền diệu cơ bút sáng lập tại Việt Nam vào ngày Rằm tháng Mười năm Bính Dần, dương lịch 19-11-1926, tại tỉnh Tây Ninh.

Tôn chỉ của Đạo Cao Đài được ghi rõ ở phần đầu của bài Sớ Văn Thượng Tấu, nội dung như sau :
“ Tam Giáo qui nguyên, Ngũ Chi phục nhứt ”

Tam Giáo gồm có : Phật Giáo, Tiên Giáo, Nho Giáo.

Ngũ Chi gồm có : Phật Đạo, Tiên Đạo, Thánh Đạo, Thần Đạo, Nhơn Đạo.

Chữ NGUYÊN có nghĩa là gốc, chữ NHỨT có nghĩa là một, nhưng cả hai chữ đều chỉ Đức Thượng Đế, vì Ngài là gốc của các nền tôn giáo, và là một ngôi Thái Cực tuyệt đối.

- Tam Giáo qui nguyên là ba nền tôn giáo đều trở về một gốc. Cái gốc đó là chơn lý tuyệt đối hằng hữu, tức là Đức Thượng Đế.

- Ngũ Chi phục nhứt là năm nhánh Đạo trở lại thành một. Một đó là Đại Đạo, mà một đó cũng là Thái Cực, tức Đức Thượng Đế.

Nói Tam Giáo qui nguyên là nói trong phạm vi Á Đông, nơi mà ba nền Tôn Giáo (Nho, Thích, Lão) được mở ra để giáo hóa nhơn sanh trong vùng này.

Nói Ngũ Chi phục nhứt là nói trên toàn thể thế giới, gồm tất cả các Tôn Giáo trong đó có Tam Giáo.

Tóm lại : Câu Tam Giáo qui nguyên, Ngũ Chi phục nhứt có nghĩa là 3 nền Tôn Giáo (Nho, Thích, Lão) ở vùng Á Đông và 5 nhánh Đạo (Phật, Tiên, Thánh, Thần, Nhơn) ở toàn thế giới đều qui về một Gốc là Đức Thượng Đế.

Tôn chỉ của Đạo Cao Đài cũng đã được Quý vị Tiên Khai nói lên trong Tờ Khai Đạo gửi cho Nhà Cầm Quyền Pháp trước ngày làm Lễ Khai Đạo, nội dung tóm lược như sau.

Vốn từ trước, ở Việt Nam có ba Tôn Giáo là Thích Giáo, Lão Giáo và Khổng Giáo (tức Phật Giáo, Tiên Giáo và Nho Giáo). Tiên Nhơn chúng ta sùng bái cả ba Đạo ấy, lại nhờ do theo tôn chỉ quý báu của các vị Chương Giáo truyền lại mới được an cư lạc nghiệp. Trong sử còn ghi câu “ Gia vô bế hộ, lộ bất thập di ” chỉ nghĩa là con người thuở ấy an nhàn cho đến ban đêm ngủ không cần đóng cửa nhà, còn ngoài đường thấy của rơi không ai lượm.

Nhưng buồn thay cho đời thái bình phải mất vì mấy duyên cớ sau đây :

1. Những người tu hành đều phân chia ra nhiều phe, nhiều phái mà kích bác lẫn nhau, chớ tôn chỉ của Tam Giáo đều như một, là làm lành lánh dữ và kính thờ Đấng Tạo Hóa,

2. Lại canh cải mỗi chánh truyền của các Đạo ấy làm cho thất chơn truyền,

3. Những dư luận phản đối nhau về Tôn Giáo mà ta thấy hằng ngày cũng tại bả vinh hoa và lòng tham lam của nhơn loại mà ra. Nên chi người Việt Nam bây giờ đều bỏ hết những tục lệ tận thiện, tận mỹ ngày xưa.

Thấy tình thế như vậy mà đau lòng, cho nên nhiều người Việt Nam vì căn bản, vì tôn giáo, đã tìm phương thể hiệp Tam Giáo lại làm một (qui nguyên phục nhứt) gọi là Đạo Cao Đài hay là Đại Đạo.

May thay cho chúng sanh, Thiên tòng nhơn nguyện, Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế hằng giáng đàn dạy Đạo và hiệp Tam Giáo lập ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ tại cõi Nam này. Tam Kỳ Phổ Độ nghĩa là Đại Ân Xá lần thứ ba. Những lời của Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế dạy chúng ta đều cốt để truyền bá tôn chỉ Tôn Giáo.

Đạo Cao Đài dạy cho biết :

-Luân lý cao thượng của Đức Khổng Tử,

-Đạo đức của Phật Giáo và Tiên Giáo là làm lành, lánh dữ, thương yêu nhơn loại, cư xử thuận hòa mà lánh cuộc ly loạn giặc giã.

Vào thời Nhị Kỳ Phổ Độ, cách nay khoảng 2500 năm, ba Đấng Giáo Chủ của Tam Giáo là :

-Đức Khổng Tử : Giáo Chủ của Đạo Nho,

-Đức Phật Thích Ca : Giáo Chủ của Đạo Phật,

-Đức Lão Tử : Giáo Chủ của Đạo Tiên tức Lão Giáo.

Vào thời Tam Kỳ Phổ Độ, cách nay khoảng 90 năm, để tránh sự chia rẽ giữa các Tôn Giáo, Đức Thượng Đế hiệp cả 3 Tam Giáo trên lại thành một nền Đại Đạo, lấy tên là Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, thường gọi là Đạo Cao Đài, do chính Đức Thượng Đế làm Giáo Chủ. Đức Thượng Đế giao cho Đức Phật Mẫu đảm đương công việc này, do vậy mà trong bài Phật Mẫu Chơn Kinh có câu :

Hiệp vạn chủng nhứt môn đồng mạch,

Qui thiên lương quyết sách vận trù.

Xuân Thu, Phát Chủ, Bát Vu,

Hiệp qui Tam Giáo hữu cầu chí chơn.

Tạm hiểu : Đức Phật Mẫu đem cái thiên tánh tốt đẹp của con người trở về với con người, rồi hiệp các chủng tộc của nhơn loại thành một nhà, cùng chung một tín ngưỡng, một Đạo, không phân biệt quốc gia dân tộc. Lấy biểu hiệu của Tôn Giáo, như Kinh Xuân Thu của Đạo Nho, Cây Phát Chủ của Đạo Tiên, Bình Bát Vu của Đạo Phật, Đức Phật Mẫu hiệp cả ba Tam Giáo lại thành một nền Đại Đạo (tức là Qui Nguyên Tam Giáo) để tìm cho ra chơn pháp.

Do vậy mà Giáo Lý của Đạo Cao Đài là sự tổng hợp có sáng tạo của tinh hoa giáo lý Tam Giáo và Ngũ Chi đã có từ xưa, hiệp với Thánh Giáo ngày nay của Đức CHỈ TÔN NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ lập thành một nền Tân Giáo Lý, gồm đủ các phương diện của một nền Đại Đạo chơn chánh.

Người ta tìm thấy trong giáo lý của Đạo Cao Đài có một ít giáo lý của các tôn giáo khác, như là :

- Của Phật Giáo, thì có : Ngũ Giới cấm, Giới Luật ăn chay, Thuyết Luân Hồi, về hình thức thì có dùng chuông mõ để tụng kinh,...

- Của Tiên Giáo, thì có : luyện Tam Bửu Tinh-Khí-Thần, về hình thức thì có dùng cơ bút để thông công với các Đấng Thiêng Liêng,...

- Của Nho Giáo, thì có : Tam cang, Ngũ thường, Tam tòng, Tứ đức, thờ cúng Ông Bà, về hình thức thì có Lễ Sĩ để dâng phẩm vật lên các Đấng Thiêng Liêng,...

- Của Thiên Chúa Giáo, thì có : tôn thờ Đức Thượng Đế, cách tổ chức Giáo Hội từ trung ương đến địa phương, về hình thức thì có dùng nhạc trong Thánh Đường,...

Ngoài ra, Đức Thượng Đế còn giáng cơ ban cho Đạo Cao Đài một số đặc ân trong Đại Ân Xá Kỳ Ba như là : Giáo Lý về Vũ Trụ Quan và Nhơn Sinh Quan, những Bí Tích về Phép Giải Oan và Phép Độ Hồn, những Bài Kinh Tận Độ Vong Linh, v.v...

Vào thời Tam Kỳ Phổ Độ, chính ĐỨC NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ đứng làm Giáo Chủ Đạo Cao Đài, nhưng Ngài giao quyền chưởng quản Cơ Đạo về mặt vô vi cho ba Đấng Thiêng Liêng gọi là Tam Trấn Oai Nghiêm, gồm có :

-Nhứt Trấn Oai Nghiêm là Đức Lý Đại Tiên Trưởng thay mặt Đức Lão Tử, cầm quyền Tiên Giáo,

-Nhị Trấn Oai Nghiêm là Đức Phật Bà Quan Âm thay mặt Đức Phật Thích Ca, cầm quyền Phật Giáo,

-Tam Trấn Oai Nghiêm là Đức Quan Thánh Đế Quân thay mặt Đức Khổng Tử, cầm quyền Nho Giáo.

Vậy Tam Trấn Oai Nghiêm là Ba Đấng có nhiệm vụ bảo vệ và phát triển nền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ của Đức Chí Tôn, thay mặt Ba Đấng Giáo Chủ cầm quyền Tam Giáo trong Tam Kỳ Phổ Độ.

*Đức Lý Nhứt Trấn Oai Nghiêm thủ cơ truyền Đạo, lập luật pháp nghị định chơn truyền, công thường tội trùng, vô tư vô vị, chấp chương cơ quan, tạo thời cải thế, đương kiêm Giáo Tông Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.

*Đức Quan Âm Nhị Trấn Oai Nghiêm là vị Bồ Tát nghe biết được tiếng kêu cứu của chúng sanh nơi cõi trần để hiện thân đến cứu khổ cứu nạn cho chúng sanh. Hầu như nhơn sanh khắp các nước Đông Nam Á đều tin tưởng và ngưỡng vọng nơi sự cứu độ nhiệm mầu của Ngài mỗi khi gặp tai biến trong mọi trường hợp. Ý nghĩa này được thể hiện trong câu thơ sau đây :

Nhứt niệm Quan Âm thùý bảo mạng.

(Bài thi về Tịch Đạo nữ phái)

Tạm hiểu : Một lần niệm danh hiệu Đức Quan Thế Âm Bồ Tát thì được Bồ Tát rủ lòng thương xót

bảo vệ mạng sống.

Trong Quyển Luật Tam Thế có ghi là đêm 10 tháng Giêng Nhâm Thìn (5-2-1952), Bát Nương Diêu Trì Cung giảng cơ có dạy như sau :

“ Dưới quyền của Phật Mẫu có Cửu Tiên Nương trông nom về Cơ Giáo Hóa cho vạn linh, ngoài ra còn có hằng hà sa số Phật trông nom về Cơ Phổ Độ mà Đức Quan Thế Âm Bồ Tát là Đấng cầm đầu ”.

*Đức Quan Thánh Đế Quân Tam Trấn Oai Nghiêm đại diện cho Nho Tông Chuyển Thế. Đức Ngài thừa mạng lệnh Đức Ngọc Đế giáng trần vào thời Tam Quốc. Ngài giữ trọn Tam Cang, Trung, Nghĩa, chánh trực, công bình. Đến buổi qui vị Ngài hiển Thánh, nhờ Phổ Tịnh Thiền Sư đến khai linh, nên đăng siêu thăng yết kiến Đức Thượng Đế, mới được đặc hàng phẩm Phật Đà Lam. Nay trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Ngài nắm luật công bình, diệt trừ những kẻ tà tâm phản loạn chơn truyền phân phe lập phái.

Thờ Tam Trấn Oai Nghiêm còn có ý nghĩa là thờ ba thể tánh : Bi, Trí, Dũng :

- Đức Quan Âm tượng trưng thể Bi : thương xót.
- Đức Lý Đại Tiên tượng trưng thể Trí : sáng suốt.
- Đức Quan Thánh tượng trưng thể Dũng: Ý chí mạnh mẽ.

TÓM LẠI : Tuy Đạo Cao Đài là một Tôn Giáo mới được khai sanh, còn non trẻ so các với nền Tôn Giáo khác, nhưng Đạo Cao Đài có được một Giáo Lý rất cao thâm mà từ trước đến giờ chưa có một Tôn Giáo nào có được, đó là nhờ vào Thánh Giáo của Đức Thượng Đế và sự thống nhất giáo lý của ba Tam Giáo lớn là Nho, Thích, Đạo, nghĩa là Đạo Nho của Đức Khổng Tử, Đạo Tiên của Đức Lão Tử và Đạo Phật của Đức Thích Ca Mâu Ni. Sự thống nhất này tưởng chừng như không thể nào dung hòa được, vì từ trước đến giờ các Tôn Giáo thường hay tranh luận sự thấp cao, hơn kém, Tôn Giáo nào cũng cho rằng Đạo mình là hơn, mà không rõ được sự huyền vi ở chỗ các Tôn Giáo đều có chung một nguồn là Đạo. Tam Qui Ngũ Giới của Phật, Tam Bửu Ngũ Hành của Tiên, Tam Cang Ngũ Thường của Thánh vẫn qui nhút về một chữ Đạo mà thôi, nên trong kinh Đạo Cao Đài có câu “Một cội sanh ba nhánh in nhau”.

GHI CHÚ :

PHẬT Tam Qui : Qui y Phật, Qui y Pháp, Qui y Tăng.

Ngũ Giới : Bất Sát Sanh, Du Đạo, Tà Dâm, Tử Nhục, Vọng Ngữ.

TIÊN Tam Bửu : Tinh, Khí, Thần.

Ngũ Hành : Kim, Mộc Thủy, Hỏa, Thổ.

THÁNH Tam Cang : Quân Thân cang, Phụ Tử cang, Phu Thê cang.

Ngũ Thường : Nhon, Nghĩa, Lễ, Trí, Tín.

- Bất Sát Sanh là Nhân.

- Bất Du Đạo là Nghĩa
- Bất Tà Dâm là Lễ
- Bất Tử Nhục là Trí.
- Bất Vọng Ngũ là Tín.

Ở Việt Nam, từ các thời Đinh, Lê, Lý, Trần đều lấy Tam Giáo Qui Nguyên làm nền tảng Quốc Học. Ngoài đời, nhân dân thờ cúng Tổ Tiên (Đạo Nho), tụng Kinh Phật và tin tưởng luật Nhơn Quả Luân Hồi (Đạo Phật), dùng Cơ Bút để thông công với các Đấng vô hình (Đạo Tiên), một số người tin vào Thầy Bùa Thầy Pháp (một biến thể của Đạo Tiên). Thế thì việc Tam Giáo Qui Nguyên đã có từ thời xưa, nhưng ngày nay Đức Thượng Đế mới lấy đó làm Giáo Lý của Đạo Cao Đài và thêm vào đó những Thánh Giáo thích hợp với thời Tam Kỳ Phổ Độ.

Tam Giáo Qui Nguyên đã được phổ truyền trong nhơn loại, nay Đức Thượng Đế qui nguyên Tam Giáo và phục nhứt Ngũ Chi, là có ý thức tinh nhơn loại rằng : Các Tôn Giáo hiện hữu tuy có khác nhau về hình thức, về danh từ, nhưng bên trong thì Tôn Giáo nào cũng thờ Một Đấng Cao Cả, tượng trưng Chúa Tể Càn Khôn Thống Trị vạn vật. Đó cũng là một cách bày tỏ cho nhơn loại hiểu rằng : Cả nhơn loại tuy có khác nhau về màu da, sắc tóc, tiếng nói, song cả loài người đều là con cái của một Đấng TẠO HÓA.

Thiết tưởng cả loài người đều nhìn nhau là con một Cha thì tình tương thân tương ái sẽ được thực hiện. Như vậy lời cầu nguyện hằng ngày của người Tín Đồ Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ là “Tứ Nguyện Thiên Hạ Thái Bình” sẽ không còn là xa vời nữa.

HT. Nguyễn Trung Đạo

TRONG SỐ NÀY

- 1*- Tin Buồn: HT Võ Thanh Tông đã quy vị ngày 29-12-2018
(ngày giờ VN) (nhằm ngày 23 tháng 11 năm Mậu Tuất) tại
Tây Ninh - Việt Nam, hưởng thọ 80 tuổi. Trang 01
- 2*- Ban Thế Đạo Hải Ngoại phân ưu Trang 03
- 3*- “Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, Tín ảnh hưởng đến thân thể người
thế nào?” Trang 04
- 4*- “Mỗi thử thách trong Đời đều là lời chúc phúc âm thầm của
Trời cao” Trang 05
- 5*- “ Tô Đông Pha: Lương thiện là đường lui tốt nhất của kiếp
nhân sinh.” Trang 11
- 6*- “Tôn chỉ Đạo Cao Đài” (HT Nguyễn Trung Đạo) Trang 17